

დანიელის წიგნი — ნომერი ას ოცდაათი

ამერიკის შეერთებული შტატების წინასწარმეტყველური გარდამავალი
მდგომარეობა: მეექვსე სამეფოდან სამმაგ კავშირში

Jeff Pippenger

2024-03-11

როდესაც ამერიკის შეერთებული შტატები აამოქმედებს მალე მოსასვლელ კვირადღის კანონს, იგი შეწყვეტს ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოდ ყოფნას და გადავა თანამედროვე რომის სამმაგი კავშირის ერთ მესამედად. პრეზიდენტი, რომელიც კვირადღის კანონს აამოქმედებს, იქნება უკანასკნელი პრეზიდენტი, და იგი რესპუბლიკელი პრეზიდენტი იქნება. ეს ორი მოწმის საფუძველზეა დადგენილი.

აბრაამ ლინკოლნმა, რომელიც პირველი რესპუბლიკელი პრეზიდენტი იყო, 1863 წელს „წარმოთქვა“ ემანსიპაციის პროკლამაცია, რაც დედამიწის მხედის წინასწარმეტყველურ ისტორიაში ლაპარაკის შუა სასიგნალო ნიშანი იყო. როდესაც ლინკოლნმა 1863 წელს „წარმოთქვა“ ემანსიპაციის პროკლამაცია, იგი პირველი რესპუბლიკელი პრეზიდენტი იყო და ამგვარად უკანასკნელ რესპუბლიკელ პრეზიდენტს განასახიერებდა. აბრაამ ლინკოლნი წარმოადგენს დედამიწის მხედის პირველი პერიოდის უკანასკნელ სასიგნალო ნიშანს და ასევე დედამიწის მხედის მეორე პერიოდის პირველ სასიგნალო ნიშანს. იესო ყოველთვის დასასრულს დასაწყისით აჩვენებს. როდესაც დედამიწის მხეცი გველემუპივით ილაპარაკებს, ამ ორი პერიოდის უკანასკნელის დასასრულს, პრეზიდენტი რესპუბლიკელი პრეზიდენტი იქნება, როგორც ეს ლინკოლნით არის განსახიერებული.

ბოლო პრეზიდენტის რესპუბლიკელი პრეზიდენტად ყოფნის მეორე მოწმე არის ის პერიოდი, რომელიც აღსასრულის ჟამს, 1989 წელს, რონალდ რეიგანით დაიწყო. წინასწარმეტყველური პერიოდი 1989 წლიდან მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონსამდე წარმოდგენილია წინასწარმეტყველური პერიოდით, რომელიც პაპური რომის ტახტზე ასვლისთვის მომზადებას ასახავს 508-დან 538 წლამდე არსებულ ისტორიაში. ანტიქრისტეს ძალმოსილებებისათვის 538 წელს ეს წინასწარმეტყველური მომზადების პერიოდი წინასახედ იყო გამოხატული ქრისტეს მომზადების ოცდაათი წლით, ანუ მისი შობიდან მის ნათლობამდე.

ანტიქრისტეს ჰქონდა ოცწლიანი მოსამზადებელი პერიოდი, რომელიც ქრისტეს ოცწლიანი მომზადების პერიოდის ყალბი მიბადვა იყო. ქრისტესთვისაც და ანტიქრისტესთვისაც ოცწლიანი მოსამზადებელი პერიოდი ორ მოწმედ წარმოგვიდგენს მოსამზადებელ პერიოდს მომავდინებელი წყლულის განკურნებისთვის, რაც მალე მოსალოდნელ კვირადღის კანონთან არის დაკავშირებული. ეს მოსამზადებელი პერიოდი 1989 წელს, აღსასრულის ჟამს, დაიწყო, ისევე როგორც ქრისტეს მოსამზადებელი პერიოდი მაშინ დადგა, როცა იგი იშვა, რამაც მის წინასწარმეტყველურ ისტორიაში აღსასრულის ჟამი მონიშნა.

ბოლო პრეზიდენტამდე, დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორე მუხლი გვასწავლის, რომ იარსებებს ექვსი პრეზიდენტი, რომლებიც მიაღწევენ იმ მდიდარ პრეზიდენტამდე, რომელიც „აღძრავს“ გლობალისტების სამეფოს. ამ ექვს პრეზიდენტაგან პირველი იყო რონალდ რეიგანი, რესპუბლიკელი. რონალდ რეიგანი და აბრაამ ლინკოლნი წარმოადგენენ ორ მოწმეს. 1863 წლის აჯანყების სასიგნალო ნიშანი და 1989 წლიდან დაწყებული პრეზიდენტთა ხაზი ზუსტად მიუთითებს ამერიკის შეერთებული შტატების საბოლოო პრეზიდენტის მახასიათებლებს.

რონალდ რეიგანი არის პირველის სიმბოლო და, მაშასადამე, ასახავს უკანასკნელს. რეიგანი იყო ყოფილი მედიის ვარსკვლავი, ყოფილი დემოკრატი, რომელიც რესპუბლიკელად იქცა. იგი ცნობილი იყო ინგლისური ენის გამომწვევი გამოყენებით. იგი ცნობილი იყო თავისი იუმორის გრძნობით. იგი აღიარებული პროტესტანტი იყო, რომელმაც ცხადყო, რომ სინამდვილეში არ ესმოდა, რას ნიშნავდა „პროტესტანტი“, როდესაც კავშირი დაამყარა ბიბლიური წინასწარმეტყველების ანტიქრისტესთან.

იგი პრო-ამერიკულად იყო განწყობილი და პოლიტიკურად უშიშარი. მას წინ უსწრებდა თანამედროვე პოლიტიკის იმ ეპოქის ყველაზე არაეფექტიანი პრეზიდენტი, ხოლო მისმა წინამორბედმა რადიკალური ისლამის მოთხოვნებს დაუხარა თავი. ალბათ ყველაზე მნიშვნელოვანი, რაც მან განაცხადა და რის განხორციელებაც მის დამსახურებად ითვლება, იყო ის, როცა თქვა: „ბატონო გორბაჩოვ, დაანგრეთ ეს კედელი.“

დონალდ ტრამპი უკანასკნელის სიმბოლოა და, ამრიგად, პირველით იქნა წარმოჩენილი. ტრამპი იყო ყოფილი მედიის ვარსკვლავი, ყოფილი დემოკრატი, რომელიც რესპუბლიკელად გადაიქცა. იგი ცნობილია ინგლისური ენის პროვოკაციული გამოყენებით. იგი ცნობილია იუმორის გრძნობით. იგი აცხადებს თავს პროტესტანტად, თუმცა ცხადყო, რომ სინამდვილეში არ ესმის, რას ნიშნავს „პროტესტანტი“, და იგი აღიანსს შეკრავს ბიბლიური წინასწარმეტყველების ანტიქრისტესთან მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს.

ის პროამერიკელია და პოლიტიკურად უშიშარია. მას წინ უძღოდა თანამედროვე პოლიტიკის იმ ეპოქის ყველაზე არაეფექტიანი პრეზიდენტი, ხოლო როდესაც იგი 2024 წელს ხელახლა აირჩევა, მას კვლავ წინ ეყოლება თანამედროვე პოლიტიკის ეპოქის ახალი ყველაზე არაეფექტიანი პრეზიდენტი. ორივე შემთხვევაში მისი წინამორბედები ცნობილნი არიან რადიკალური ისლამის მოთხოვნებისთვის ქედის მოხრით. უეჭველად, ყველაზე მნიშვნელოვანი რამ, რაც მას ოდესმე უთქვამს და რის განხორციელებისთვისაც მას მიეწერება დამსახურება, არის: „ააშენეთ კედელი.“

ეს არ ნიშნავს იმის მტკიცებას, რომ ჯიმი კარტერი, ბარაკ ობამა და ჯო ბაიდენი თავიანთ პრეზიდენტობებში ძალზე ეფექტიანები არ იყვნენ; უბრალოდ, მათი ეფექტიანობა დამყარებული იყო იმ საქმიანობაზე, რომელიც მიმართული იყო ამერიკის შეერთებული შტატების კონსტიტუციაში განმტკიცებული პრინციპების დასანგრევად — იმავე დოკუმენტის, რომლის დაცვასა და შენარჩუნებასაც თითოეულმა მათგანმა ფიცი დადო — და ამას თან ერთვის ის სინამდვილე, რომ

კარტერმა ისლამს რეიგანის არჩევამდე მძევლების დაყვანების ნება მისცა, ობამამ ისლამურ სამყაროში ბოდის მოხდის ტური გამართა და რადიკალური ისლამის ძირითად ბანკს ნაღდი ფულით მინიმუმ ერთი მილიარდი დოლარი გადასცა, ხოლო ბაიდენის მიერ ისლამის მხარდაჭერის ამსახველი ჩანაწერი იმდენად ვრცელია, რომ მისი ჩამოთვლა შეუძლებელია.

რონალდ რეიგანმა შეასრულა იმ სიმბოლური კედლის დანგრევის საქმე, რომელსაც „რკინის ფარდა“ ეწოდებოდა, და 1989 წლის 11 ნოემბერს ბერლინის კედელი დაეცა, რათა ეს სულიერი დაპყრობა სიტყვასიტყვითი გზამარკერით აღენიშნა. ტრამპი დაანგრევს ეკლესიისა და სახელმწიფოს გამიჯვნის სიმბოლურ კედელს, ხოლო მესამე ვაი მისცემს ამ მოვლენის სიტყვასიტყვით გზამარკერს. ეს მოვლენა დაასრულებს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის პერიოდს, რომელიც დაიწყო მესამე ვაის ისლამის მოსვლით, რომელმაც უზრუნველყო სიტყვასიტყვითი გზამარკერი იმის განსასაზღვრად, რომ დაბეჭდვის პერიოდის სულიერი საქმე დაწყებული იყო. 2023 წლის 7 ოქტომბერი წარმოადგენდა ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროის სამი სიტყვასიტყვითი ისტორიული მარკერის შუა წერტილს.

იმ ბეჭდვის ისტორიის შუაგულში, რონალდ რეიგანის შემდეგ მეექვსე პრეზიდენტი სიმბოლურად, პოლიტიკურად იქნა მოკლული უძირო უფსკრულიდან ამომავალი მხეცის მიერ. უძირო უფსკრულიდან ამომავალი მხეცი ბეჭდვის დროის დასაწყისში იყო ისლამი, რომელიც მუჰამედს წარმოადგენდა, ცრუ წინასწარმეტყველის სიმბოლოს. უძირო უფსკრულიდან ამომავალი მხეცი ბეჭდვის დროის დასასრულს არის კათოლიციზმის ზღვის მხეცი, რომლის მომაკვდინებელი ჭრილობა შემდეგ განიკურნება. უძირო უფსკრულიდან ამომავალი მხეცი, რომელიც ბეჭდვის დროის შუაში აღზევდება, არის ათეიზმის მხეცი, გველი. გველის მხეცი უძირო უფსკრულიდან, ბეჭდვის დროის შუაში, კლავს ორ მოწამეს გამოცხადების წიგნის მეთერთმეტე თავში.

აშშ-ის სამოქალაქო ომის მონათმფლობელობის მხარდამჭერმა დემოკრატიულმა დრაკონულმა ფრაქციამ სიტყვასიტყვით მოკლა პირველი რესპუბლიკელი პრეზიდენტი. სამოქალაქო ომი ოფიციალურად დასრულდა 1865 წლის 9 აპრილს, ხოლო ლინკოლნი ერთი კვირის შემდეგ, 15-ში გარდაიცვალა, თუმცა მას წინა დღეს ესროლეს. ომი დასრულდა მეშვიდე დღის შაბათს, და ლინკოლნი მეშვიდე დღის შაბათს გარდაიცვალა.

გლობალისტებმა, რომლებიც მდიდარი და ძლევამოსილი პრეზიდენტის წინააღმდეგ აღიმდნენ (აღიგზნენ), 2020 წლის 3 ნოემბერს პოლიტიკური მკვლელობა აღასრულეს. უფსკრულის იმ ურჩხულმა წარმოადგინა გველეშაპის ურჩხული, რომელმაც სიმბოლურად მოკლა უკანასკნელი რესპუბლიკელი პრეზიდენტი, როგორც ეს წინასწარ იყო განსახიერებული პირველი რესპუბლიკელი პრეზიდენტის პირდაპირი სიკვდილით. ღვთის სიტყვა ცხადყოფს, რომ მას შემდეგ, რაც მსოფლიო მის სიკვდილზე გაიხარებდა, იგი თავის ფეხზე დადგებოდა. ახლა 2024 წელია და აშკარაა, რომ ტრამპი კვლავ გაცოცხლდა, მიუხედავად მთელი იმ სამართლებრივი დევნისა, სიცრუის, პროპაგანდისა და ფულისა, რომელსაც მის წინააღმდეგ ისვრიან.

იმ დავაში, რომელიც თავს იჩენს შეერთებულ შტატებში და ამით წინასწარ გამოსახავს იმავე დავას მსოფლიოში, ქვემოდან ამოვა სატანური ძალა იმ დროს, როდესაც ზემოდან ჩამოდის ღვთის ძალა, როგორც ეს წარმოდგენილია გვიანი წვიმით.

2001 წლის 11 სექტემბრის ისტორიაში, შეერთებულ შტატებში მალე მოსვლადი საკვირაო კანონის დრომდე, მესამე ვაის ისლამი ამოვიდა უძირო უფსკრულიდან როგორც კვამლი, რაც აღნიშნავს იმ ისტორიის დასაწყისში აღმოდებული შენობების კვამლს. 2016 წელს გლობალისტების კომუნისტური „ვოქიზმი“ ამაღლდა, რათა მოეკლა ორი მოწმე. შემდეგ, მალე მოსვლადი საკვირაო კანონის დროს, პაპობა, რომელიც მაშინ გახდება მერვე მხეცი, შვიდთაგან ერთი, ამაღლდება დედამიწის ტახტზე, რადგან მისი სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნება.

მხეცები, რომლებიც წარმოადგენენ იმ ძალაუფლებას, რომელიც ქვემოდან ამოდის, იმ დროს, როდესაც გვიანი წვიმა ზემოდან მომავალი ძალის სახით იღვრება, წარმოადგენენ წინასწარმეტყველურ „ქეშმარიტებას“. პირველი, რომელიც კვამლივით უნდა ამოვიდეს, არის მესამე „ვაის“ ისლამი, იმ დროს, როცა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის პირველი ხმა ისმის, და იგი ამოდის მაშინ, როცა გვიანი წვიმა იწყებს „გაზომვას“. უკანასკნელი მხეცი, რომელიც ამოდის, არის პაპობა, იმ დროს, როცა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მეორე ხმა ისმის, და იგი ამოდის მაშინ, როცა გვიანი წვიმა უგაზომოდ იღვრება.

პირველი განასახიერებს უკანასკნელს, ხოლო შუაში აღმავალი მხეცი არის ათეისტური გლობალიზმის მხეცი, რომელმაც 2020 წელს ორი მოწმე მოკლა. ერთი მოწმე იყო პროტესტანტული რქა, ხოლო მეორე — რესპუბლიკური რქა. აჯანყება და ანარქია, რომლებიც ათეიზმის მხეცს უკავშირდება, წარმოდგენილია ებრაული ანბანის მეცამეტე ასოთი; და ის მხეცი უფსკრულიდან მოვიდა პირველ და უკანასკნელ მხეცებს შორის, რომლებიც ასევე უფსკრულიდან გამოდიან, რაც ქმნის ებრაული სიტყვის — „ქეშმარიტება“ — განსაზღვრებას, თუნდაც ეს იყოს ქეშმარიტება, რომელიც ამოიცივებს ქვემოდან მომავალ სატანურ ძალას იმ ჟამს, როდესაც ზეციური ძალა ზემოდან მოდის.

ორნახევარი დღის გასვლის შემდეგ, რაც ორი მოწმე მოიკლა, „შუა ხმა“ იწყო ჟღერადობა. ეს იყო „უდაბნოში მღალაღებლის ხმა“. ეს ხმა იყო აღთქმის მაცნის გზის განმამზადებელი მაცნის ხმის „დასასრული“ და ელიას ხმის დასაწყისი, რომელიც მამაკაცებსა და ქალებს ქარმელის მთისკენ მოუწოდებდა.

„მძანო და დანო, ნეტავ შემეძლოს ისეთი რამ გითხრათ, რომ გამოგაფხიზლოთ ამ დროის მნიშვნელობისა და იმ მოვლენების მნიშვნელობის მიმართ, რომლებიც ახლა ხდება. თქვენს ყურადღებას მივაპყრობ იმ აგრესიულ მოქმედებებს, რომლებიც ახლა მიმდინარეობს რელიგიური თავისუფლების შეზღუდვისათვის. ღვთის მიერ განწმენდილი სამახსოვრო ნიშანი დამხოვილია, და მის ადგილას ცრუ შაბათი, რომელსაც არავითარი სიწმინდე არ გააჩნია, დგას ქვეყნიერების წინაშე. და მაშინ, როცა ბნელეთის ძალები ქვემოდან ამძაფრებენ სტიქიებს, ზეცის უფალი ღმერთი ზემოდან გზავნის ძალას, რათა პასუხი გასცეს ამ საგანგებო მდგომარეობას თავისი ცოცხალი მოქმედი ძალების აღძვრით, რათა მათ განადიდონ ზეცის კანონი. ახლა, სწორედ ახლაა ჩვენი დრო უცხო ქვეყნებში შრომისა. როდესაც ამერიკა,

რელიგიური თავისუფლების ქვეყანა, გაერთიანდება პაპობასთან სინდისის იძულებისა და ადამიანთა იძულების საქმეში, რათა პატივი მიაგონ ცრუ შაბათს, დედამიწის ზურგზე ყოველი ქვეყნის ხალხი მიჰყვება მის მაგალითს. ჩვენი ხალხი ნახევრადაც კი არ არის გამოფხიზლებული, რათა გააკეთოს ყოველივე, რაც მის ძალაშია, მის ხელთ არსებული საშუალებებით, გამაფრთხილებელი უწყების გასავრცელებლად.“

„ზეცის უფალი ღმერთი არ მოუვლენს ქვეყნიერებას თავის სამსჯავროებს ურჩობისა და დანაშაულის გამო, ვიდრე თავის მცველებს არ მოავლენს, რათა გაფრთხილება მისცენ. იგი არ დახურავს მადლის დროს, ვიდრე უწყება უფრო მკაფიოდ არ გამოცხადდება. ღვთის კანონი უნდა განდიდდეს; მისი მოთხოვნები უნდა იქნეს წარმოდგენილი მათი ჭეშმარიტი, წმიდა ხასიათით, რათა ხალხი მიყვანილ იქნეს გადაწყვეტილებამდე — ჭეშმარიტების სასარგებლოდ თუ მის წინააღმდეგ. მაგრამ საქმე სიმართლით შემოკლდება. ქრისტეს სიმართლის უწყება უნდა გაისმას დედამიწის ერთი კიდიდან მეორემდე, რათა უფლის გზა მოემზადოს. ეს არის ღვთის დიდება, რომელიც მესამე ანგელოზის საქმეს ამთავრებს.“
მოწმობანი, ტომი 6, 18, 19.

ცნობა, რომელიც 2023 წლის ივლისის ბოლოს დაიწყო, ახლა „განსაკუთრებული სიციხადით აცხადებს“ „გაფრთხილებას“ და მიუთითებს „ამ დროის მნიშვნელობაზე, იმ მოვლენათა მნიშვნელობაზე, რომლებიც ახლა ხდება“. იგი განსაკუთრებული სიციხადით ავლენს „სიბნელის ძალებს“, რომლებიც „ქვემოდან აღძრავენ სტიქიებს“, და იმას, რომ „ზეცის უფალმა ღმერთმა“ 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო „ზემოდან ძალის მოვლენა“. იგი „აჟღერებს“ „ქრისტეს სიმართლის უწყებას“ „ქვეყნის ერთი კიდიდან მეორემდე“. უკვე უმაღლესი დროა, რომ „გამოფხიზლდეთ“ „ამ დროის მნიშვნელობის“ მიმართ, რადგან ახლა ღმერთი დაიწყებს „მსოფლიოზე თავისი მსჯავრების მოვლენას ურჩობისა და რჯულის დარღვევის გამო“.

წინასწარმეტყველების ხაზი, რომელიც ორმოცე მუხლში 1989 წელს დასასრულის ჟამად არის წარმოდგენილი, ხაზს უსვამს წინასწარმეტყველების შინაგანი ხაზის გარეგან ისტორიას, რომელიც დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლში 1798 წლით, როგორც დასასრულის ჟამით, არის წარმოდგენილი. ამ მუხლში 1989 წლით დაწყებული წინასწარმეტყველური ისტორია განსაზღვრავს პაპური რომის სასიკვდილო ჭრილობის განკურნების სამსაფეხურიან პროცესს. 1989 წლიდან იმ დრომდე, როცა ეს ჭრილობა მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონით განიკურნება, მოცემულია განსაზღვრული წინასწარმეტყველური პერიოდი. დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორე მუხლი ამატებს მეორე ხაზს, როდესაც განსაზღვრავს ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტების წინასწარმეტყველურ როლს, რომელიც 1989 წელს რონალდ რეიგანით იწყება. დროის წინასწარმეტყველურ პერიოდს, რომელსაც საკვირაო კანონამდე მიჰყავს, მეორე მოწმე აქვს იმ ოცდაათწლიან მომზადებაში, რომელიც 508-დან 538 წლამდე განხორციელდა, როდესაც პაპობამ პირველად დაიკავა ტახტი და იმავე წელს გამოსცა საკვირაო კანონი.

ქრისტე მოინათლა და თავისი სამწელიწად-ნახევრიანი მსახურება დაიწყო, როცა ოცდაათი წლის იყო. პაპობა ქრისტეს სატანური ყალბისმქმნელობაა, და 508-დან 538 წლამდე არსებული ოცდაათი წელი აყალბებს ქრისტეს პირველ ოცდაათ წელს, რომლებმაც მის ნათლობამდე მიიყვანა იგი. მისი სამწელიწად-ნახევრიანი მსახურება გაყალბდა იმ სამწელიწად-ნახევრიანი წინასწარმეტყველური წლებით, რომელთა განმავლობაში პაპობამ სამყაროს წარუდგინა თავისი სიკვდილის მსახურება, როგორც ქრისტეს სიცოცხლის მსახურების ყალბი მიმბაძველობა.

მისი მსახურების დასასრულს იგი მოკვდა, მეშვიდე დღეს სამარხში განისვენა და შემდეგ აღდგა. 1798 წელს, პაპობის სატანური მსახურების დასასრულს, სამი-ნახევარი წინასწარმეტყველური წლის შემდეგ, პაპობამ სასიკვდილო წყლული მიიღო; შემდეგ იგი სამოცდაათი სიმბოლური წლის განმავლობაში დავიწყებას მიეცა, ვიდრე აღდგებოდა როგორც მერვე, რომელიც შვიდთაგან არის. ქრისტე კვირის პირველ დღეს აღდგა, მაგრამ მიმდევრობით პირველი დღე „მერვე“ დღეა, და იგი იმ „შვიდი“ დღეთაგანია, რომლებიც ქრისტემ შექმნა. რიცხვი რვა ნიშნავს „აღდგომას“, და პაპობა აღდგება, რადგან იგი ბიბლიური წინასწარმეტყველების სამეფოთა შორის ის ერთადერთი სამეფოა, რომელიც სასიკვდილო წყლულის მიმღებად არის განსაზღვრული.

პავლე მიუთითებს, რომ როდესაც ღმერთმა ძველი ისრაელი წითელი ზღვით გაატარა, ამით ნათლობა სიმბოლურად იყო წარმოდგენილი.

გარდა ამისა, მმანო, არ მსურს, უგულისყუროდ დარჩეთ იმის მიმართ, რომ ყველა ჩვენი მამა ღრუბლის ქვეშ იყო და ყველამ ზღვა გადაიარა; და ყველანი მოინათლნენ მოსეს მიმართ ღრუბელში და ზღვაში. 1 კორინთელთა 10:1, 2.

სულიერი ისრაელისთვის ნათლობის წესი ჩაანაცვლა ხორციელი ისრაელისთვის წინადაცვეთის წესს, ხოლო წინადაცვეთა მერვე დღეს უნდა აღსრულებულიყო. ამიტომ ქრისტე აღდგა მერვე დღეს, რომელიც შვიდთაგან არის, და როდესაც პაპობა აღდგება როგორც მერვე, რომელიც შვიდთაგან არის, ეს ქრისტეს ხაზის სატანური პარალელია. პაპობის გასამეფებლად მომზადების ოცდაათი წელი განსახიერებული იყო ქრისტეს სიცოცხლის ოცდაათი წლით, რომელიც ამზადებდა მის ნათლობას, მის მსახურებასა და სიკვდილს. ორივე ეს ხაზი განსაზღვრავს პერიოდს, რომელსაც მიჰყავს ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს სიკვდილამდე. ორივე ხაზი წარმოადგენს მიწის მხედის უკანასკნელ პერიოდს. ქრისტეს ხაზში მისმა შობამ აღნიშნა იმ ისტორიისთვის „აღსასრულის დრო“.

ამგვარად, გვაქვს ოთხი ხაზი. ორმოცე მუხლის აღსასრულის ჟამი 1989 წელს ორმოცდამეერთე მუხლის საკვირაო კანონის დადგომამდე. მეორე მუხლის მიერ პრეზიდენტთა წარმოდგენა და როგორც ქრისტესთვის, ისე ანტიქრისტესთვის მომზადების ოცდაათი წელი. ქრისტეს ოცდაათი წელი დაიწყო მისი ხაზის „აღსასრულის ჟამს“, რომელიც მისი შობით იყო მონიშნული. 1798 წლის აღსასრულის ჟამი წინასახედ იყო აღნიშნული სიტყვასიტყვითი ისრაელის სამოცდაათწლიანი ტყვეობის დასრულებით სიტყვასიტყვით ბაბილონში. ამიტომ დანიელის მეთერთმეტე

თავის მეორე მუხლი დარიოსით იწყება, რადგან დარიოსმა მეფობა ბაბილონის დაცემისას დაიწყო. 1989 წელი ორმოცე მუხლში აღსასრულის ჟამია, ხოლო დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორე მუხლიც ასევე აღსასრულის ჟამს წარმოადგენს, და ქრისტეს მომზადების ოცდაათი წელი „აღსასრულის ჟამში“ დაიწყო. ამ ოთხი ხაზიდან სამში „აღსასრულის ჟამი“ იოლად აღინიშნება, როგორც საწყისი სასაზღვრო ნიშანი.

ორას ოცწლიანი ორი ხაზი — პირველი ანგელოზის მოძრაობასა და მესამე ანგელოზის მოძრაობაში — ორას ოცს წარმოაჩენს როგორც კაცობრიობასა და ღვთაებრიობას შორის კავშირის სიმბოლოს. ორას ოცწლიანი სიმბოლური კავშირის დასაწყისმა, რომელიც 1776 წელს დაიწყო, 1996 წლამდე მიიყვანა.

ეს პერიოდი ტიპიფიცირებული იყო მილერიტულ ისტორიაში 1611 წლიდან 1831 წლამდე მიმდინარე ორას ოცი წლით. დამოუკიდებლობის დეკლარაციიდან 1776 წელს 1798 წლამდე არსებული პერიოდი, როდესაც მიწის მხეცმა ტახტი დაიკავა, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფომ, წარმოადგენს იმ სამი საეტაპო ნიშნიდან პირველს ორს ორას ოცი წლის ფარგლებში, რომელიც 1996 წელს დასრულდა.

1776-დან 1798 წლამდე პერიოდი წარმოადგენს მონაკვეთს, რომელიც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს ძალაუფლების განმტკიცებამდე მიჰყავს, და ამიტომ შეესაბამება ქრისტესა და ანტიქრისტეს მომზადების ოცდაათწლიან პერიოდს. პერიოდი, რომელიც წინ უსწრებს მიწის მხეცის ძალაუფლების განმტკიცებას, წარმოადგენს იმ პერიოდს, რომელიც წინ უსწრებს სამმაგი კავშირის ძალაუფლების განმტკიცებას, რომელიც არის მერვე მხეცი შვიდთაგან. მერვე მხეცი, რომელიც შვიდთაგან არის, წარმოადგენს მსოფლიოზე მმართველი პაპობის მეორე და უკანასკნელ გამოვლენას. მსოფლიოზე მმართველი პაპობის პირველ გამოვლენაში არსებობდა მომზადების ოცდაათწლიანი პერიოდი.

ხაზი ხაზზე, 1989 წლის ისტორიიდან საკვირაო კანონამდე; ოცდაათი წლის ისტორია, რომელმაც 538 წლამდე მიიყვანა; ოცდაათი წლის ისტორია, რომელმაც ქრისტეს ნათლობამდე მიიყვანა; დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორე მუხლის ისტორია, რომელიც რონალდ რეიგანიდან იწყება და საკვირაო კანონამდე გრძელდება; და 1776 წლიდან 1798 წლამდე ისტორია — ყოველივე ეს უკანასკნელ დღეებში ერთსა და იმავე ისტორიას წარმოადგენს. არსებითად მნიშვნელოვანია, რომ ეს ფაქტი ნათლად გვესმოდეს, რადგან ისტორია, რომელიც 1776 წელს იწყება და 1798 წლამდე გრძელდება, არის ის ხაზი, რომელსაც ყველა სხვა ხაზი ერთიან სიცხადეში მოჰყავს.

წინასწარმეტყველური ისტორიის იმ ხაზში, რომელიც არის გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწის მხეცის დამამთავრებელი ისტორია, არსებობს შინაგანი ხაზი, რომელიც მიმართავს ღვთის ხალხს, როგორც წარმოდგენილს ჭეშმარიტი პროტესტანტიზმის რქით, და არსებობს გარეგანი ხაზი, როგორც წარმოდგენილი რესპუბლიკანიზმის რქით. ორივე რქაში არის ორმაგი ბრძოლა და დავა, რომელსაც წინასწარმეტყველება განიხილავს. ჩვენ ვადგენდით დრაკონის, მხეცის, ცრუ წინასწარმეტყველისა და ისლამის იმ წინასწარმეტყველურ ელემენტებს, რომლებიც ვლინდება 1989 წლიდან საკვირაო კანონის ისტორიაში.

გველშაპის წინასწარმეტყველური ნიშან-თვისება ის არის, რომ იგი არის სიცრუის მამა, იგი არის მკვლელი და იგი არის დედამიწაზე ფარული შეთქმულებების მეთაური, როგორც ცაში იყო. მისი რელიგია არის სპირიტუალიზმი. იგი არის იმის მთავარი დამცველი, რასაც დღეს „lawfare“-ს უწოდებენ; იგი არის უწმიდური სამართლის მცოდნე, ჩვენი ძმების ბრალმდებელი, როგორც ზეციურ სასამართლოში იყო, როდესაც იობის მორჩილებასა და რწმენაზე დავობდა, და როდესაც მოსეს სხეულზე დავობდა, და როგორც შემდგომაც დავობდა ქრისტეს საქმეზე, როცა ზაქარიას წიგნის მესამე თავში იესოდან ბინძურ სამოსელს ხდიდა. იგი არის ის, ვინც სამეფოებზე მმართველობს, და ის, ვინც თავს ღმერთად აღამაღლებს.

მხეცის რელიგია არის კათოლიციზმი, და იგი არის ის ქალი, რომელიც მსოფლიოს ატყუებს ტრადიციებითა და წეს-ჩვეულებებით, რომელთა შესახებაც თავის მიმდევრებს აჯერებს, რომ მათ უნდა დაემორჩილონ ღვთის სიტყვის ზემოთ. იგი მსოფლიოს ატყუებს თავისი გრძნეულებებით, რაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ოცდამესამე მუხლში არის ბერძნული სიტყვა pharmakeia, რაც ნიშნავს „მედიკამენტებს“. იგი არის ის, ვინც მეძაობს დედამიწის მეფეებთან. იგი არის იმ ერთის ყალბი სახე, რომელიც მკვდარი იყო, მაგრამ კვლავ ცოცხლობს. იგი არის ის, ვინც დავიწყებულია და შემდეგ გახსენებულია, და იგი არის მერვე, რომელიც შვიდთაგანია. იგი არის ის მხეცი, რომლის ხატსაც ამერიკის შეერთებული შტატები ქმნის და რომლისადმი ხატსაც ქმნის.

ცრუ წინასწარმეტყველი არის განდგომილი პროტესტანტიზმი, რომელიც კადნიერდება იყოს ის, რასაც ღვთის სიტყვა უარყოფს; და რადგანაც იგი უარყოფს ღვთის სიტყვას, მოკლებულია იმ ძალას, რომელსაც ღვთის სიტყვა ანიჭებს. ღვთის სიტყვის ძალის გარეშე, ეკლესია ან ხალხი, რომელიც მაინც კადნიერად ამტკიცებს, რომ ღვთის ხალხია, ლოგიკურად იძულებულია დაეყრდნოს სამოქალაქო ძალაუფლებას, რათა მოჩვენებით აჩვენოს, თითქოს ღვთის საქმეს ასრულებს. განდგომილი პროტესტანტიზმი არის ბაალისა და აშთაროთის წინასწარმეტყველები, რომლებიც იზებელისა და ჰეროდიადასათვის ამზადებენ საცთურ ცეკვას, და ისინი არიან სალომე, ჰეროდიადას ასული.

ეს სამი ძალა ერთიანდება სამგვაროვან კავშირში, თუმცა სინამდვილეში ერთმანეთი სძულთ. იმ ფაქტის გაუგებრობის გარეშე, რომ ისინი ერთმანეთთან დაპირისპირებაში არიან, შეუძლებელია იმის გაგება, თუ როგორ დათანხმდებოდნენ ათი მეფე (გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია) თავიანთი სამეფოს პაპისთვის გადაცემაზე და იმავე თავში შეჭამდნენ მის ხორცს და ცეცხლით დაწვავდნენ მას. ამ ძალებს შორის არსებული დაპირისპირება უნდა ისწავლებოდეს ღვთის წინასწარმეტყველების შემსწავლელთათვის.

ისლამი არის მეშვიდე საყვირი, და როგორც მესამე ვაი, იგი არის სამსჯავროს იარაღი, რომელსაც ღმერთი იყენებს თანამედროვე ბაბილონზე სამსჯავროს მოსაწევად, ისევე როგორც პირველმა ოთხმა საყვირმა მოიტანა სამსჯავრო დასავლურ წარმართულ რომზე, ხოლო მეხუთე და მეექვსე საყვირებმა მოიტანეს სამსჯავრო პაპურ და აღმოსავლურ წარმართულ რომზე.

ჩვენ გავაგრძელებთ ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში.

„განსაკუთრებული ინტერესის ამ ჟამს ღვთის სამწყსოს მცველებმა ხალხს უნდა ასწავლონ, რომ სულიერი ძალები დაპირისპირებაში არიან. ის მძაფრი გრძნობა, რომელიც ახლა რელიგიურ სამყაროში არსებობს, ადამიანთა მიერ არ არის წარმოქმნილი. სატანის სულიერი სინაგოგიდან მომავალი ძალა სამყაროს რელიგიურ ელემენტებს ავსებს, ადამიანებს გადამწყვეტი მოქმედებისკენ აღძრავს, რათა წინ წასწიონ ის უპირატესობები, რომლებიც სატანამ მოიპოვა, — რელიგიური სამყაროს მტკიცე ომში ჩაბმით მათ წინააღმდეგ, ვინც ღვთის სიტყვას თავიანთ მეგზურად და მოძღვრების ერთადერთ საფუძვლად აქცევს. სატანა ახლა თავის უზადო ძალისხმევას მიმართავს იმისკენ, რომ შეკრიბოს ყოველი პრინციპი და ყოველი ძალა, რომელთა გამოყენებაც შეუძლია იეჰოვას კანონის სავალდებულო მოთხოვნათა საწინააღმდეგოდ საბრძოლველად, განსაკუთრებით მეოთხე მცნების წინააღმდეგ, რომელიც განსაზღვრავს, ვინ არის ცისა და მიწის შემოქმედი.“

„ცოდვის კაცს გაუზრახავს დროთა და კანონთა შეცვლა; მაგრამ მოახერხა კი ეს? ეს არის დიდი საკითხი. რომმა და ყველა იმ ეკლესიამ, რომელთაც შესვეს მისი ურჯულოების სასმისისაგან, დროთა და კანონთა შეცვლის ზრახვაში თავი ღმერთზე მაღლა აღიმალღეს და დაამხეს ღვთის დიდი სამახსოვრო ნიშანი — მეშვიდე დღის შაბათი. შაბათი უნდა მდგარიყო, როგორც ღვთის ძალის წარმომადგენელი მისი მიერ სამყაროს ექვს დღეში შექმნაში და მეშვიდე დღეს მის განსვენებაში. „ამისთვის აკურთხა მან შაბათის დღე და წმიდაჰყო იგი“, რადგან მასში განისვენა ყველა თავისი საქმისაგან, რაც ღმერთმა შექმნა და გააკეთა. დიდი მაცდურის ოსტატური მოქმედების მიზანი იყო ღმერთის ჩანაცვლება. დროთა და კანონთა შეცვლის თავის მცდელობებში იგი მოქმედებდა იმისათვის, რომ შეენარჩუნებინა ძალაუფლება, რომელიც ღმერთის წინააღმდეგაა და მასზე მაღლა დგას.“

„აი არის დიდი საკითხი. აი არიან ორი დიდი ძალა, რომლებიც ერთმანეთის პირისპირ დგანან,—ღმერთის მთავარი, იესო ქრისტე; და სიბნელის მთავარი, სატანა. აქ იწყება ღია ბრძოლა. ამ ქვეყნიერებაზე მხოლოდ ორი ჯგუფია, და ყოველი ადამიანი დადგება ამ ორი დროშიდან ერთის ქვეშ,—სიბნელის მთავრის დროშის ქვეშ, ან იესო ქრისტეს დროშის ქვეშ.“

„ღმერთი თავის ერთგულ და ჭეშმარიტ შვილებს თავისი სულით შთააგონებს. სულიწმიდა არის ღმერთის წარმომადგენელი და იქნება ძლიერი მოქმედი ძალა ჩვენს სამყაროში, რათა უფლის ბედლისათვის კონებად შეკრას ერთგულნი და ჭეშმარიტნი. სატანაც დიდი გამალებით აგროვებს თავის ღვარძლს ხორბალს შორისიდან და კონებად კრავს მას.“

„ქრისტეს ყოველი ჭეშმარიტი ელჩის მოძღვრება დღეს უაღრესად მძიმე და სერიოზული საქმეა. ჩვენ ჩართულნი ვართ ბრძოლაში, რომელიც არასოდეს დასრულდება, ვიდრე საბოლოო გადაწყვეტილება არ იქნება მიღებული მთელი მარადისობისთვის. იესოს ყოველი მოწაფე შეახსენონ, რომ ჩვენ „ვერღა ვებრძვით ხორცსა და სისხლს, არამედ მთავრობათ, ხელმწიფებათ, ამ სოფლის სიბნელის მპყრობელთ, ბოროტების სულიერ ძალთ ზეციერებში“. ოჰ, ამ ბრძოლაში

მარადიული ინტერესებია ჩართული, და ამ საკითხთან შესაბამედრად არ უნდა იყოს არავითარი ზედაპირული შრომა, არავითარი იაფფასიანი გამოცდილება. „უფალმა იცის, როგორ იხსნას ღვთისმოსავნი განსაცდელისაგან და როგორ შეინახოს უსამართლონი სასჯელად სამსჯავროს დღისთვის.... მაშინ როცა ანგელოზნი, ძალითა და სიმტკიცით მათზე უდიდესნი, არ მიაქვთ მათ წინააღმდეგ შემაგინებელი ბრალდება უფლის წინაშე.“ General Conference Daily Bulletin, March 4, 1895.